

9. November: Global GRACE Day

Hva er Global GRACE Day?

GRACE – nåde – er kraften som kan overvinne all vold fordi nåden er hjemme i hjertet hos alle mennesker. (Sabine Lichtenfels)

Den verdensomspennende GRACE dagen er et spesielt initiativ fra en voksende bevegelse av individer fra hele verden. Denne bevegelsen kan og skal ikke knyttes til en spesiell gruppe eller organisasjon: den er en voksende bevegelse av de menneskene som har begynt å utvikle GRACE kvaliteten i hjertet. Du vil ikke kjenne dem igjen på merker eller tegn, men på hvordan de oppfører seg, snakker og handler.

En kjernefigur i bevegelsen er Sabine Lichtenfels, fredsaktivist og en av grunnleggerne av fredsforskningslandsbyen Tamera i Portugal. Hun er en av de mest fascinerende åndelige lærerne i vår tid og forbinder på en unik måte politiske aksjoner med kvinnelig fredskunnskap. Hun leder internasjonale pilegrimgrimsreiser gjennom kriseområder og er initiativtakeren til "Global Campus" et utdanningsprogram for unge fredsarbeidere som etter hvert vil finnes på alle kontinenter.

På Global GRACE Dagen vil GRACE deltagere over hele verden lese en meditasjon som Sabine Lichtenfels hvert år på en spesiell måte mottar på et spesielt sted.

I 2008 vil ordene komme til henne mens hun sammen med Padre Xavier Giraldo og innbyggerne i fredslandsbyen San Jose, leder en pilegrimsferd med over 400 deltagere i Colombia.

I 2005 holdt Sabine Lichtenfels en meditasjon foran den nye muren i Israel/Palaestina nær landsbyen Baqqa al Garbye. I 2006 samlet hun en gruppe i Berlin foran Holocaust minnesmerket. I 2007 var hun igjen tilbake i Israel/Palaestina hvor hun holdt en nattvake i Betlehem hvor over 120 internasjonale fredsarbeidere deltok, i tillegg sluttet omkring 70 grupper rundt omkring i verden seg til denne markeringen med egne aksjoner.

I 2008 vil Sabine Lichtenfels gjøre meditasjonen i Guatemala.

Meditasjonen tjener som et energetisk og åndelig tegn på at vi som menneskehet, ikke lenger aksepterer de ytre og indre murene reist i global skala.

Flere og flere grupper og individer over hele jorden slutter seg til Global GRACE Dagen med egne markeringer. Hva de enn gjør, er de enige i de følgende punkter:

1. Markeringen holdes i navnet GRACE. De som deltar forplikter seg til å studere grundig hva som menes med GRACE. (Se "Hva betyr GRACE?" som følger under) Vi anbefaler også at man leser boken "GRACE Pilgrimage for a Future without War" av Sabine Lichtenfels, hvor ideen og virkningen av GRACE er beskrevet innenfor rammene av fredsaktiviteter i midtøsten.
2. På et eller annet tidspunkt i markeringen leses den spesifikke teksten mottatt av Sabine Lichtenfels det gjeldende året, teksten tjener som et felles bånd mellom alle deltagerne.

Hvorfor den 9. november?

Gjennom historien har 9.november både sett grusomhetens makt og frigjøringens kraft.

Den 9. november 1938 kalles Krystallnatten, da ble synagoger brent og mer enn 30.000 mennesker ble sendt til de tyske konsentrasjonsleirene.

Den 9. november 1989 falt omsider Berlinmuren den som hadde tjent som skille mellom to ideologier.

Mange fredsbevegelser rundt omkring i verden bruker nå denne dagen som en minnedag og en dag som gir mulighet til å skape en felles fredskraft som ikke lenger tillater grusomhet og adskillelse mellom mennesker og planeten vår.

Hvem som enn ønsker å slutte seg til markeringen av Global GRACE Day initiativet inviteres herved til å delta og til å kontakte:

Martin Winiecki

Institute for global Peacework

Monte do Cerro

P – 7630 Colos

Portugal

martin@winiecki.de

Og enda engang: Vær så snill og studer hva det betyr å handle i navnet GRACE på forhånd!

Utdrag fra boken: *GRACE. Pilgrimage for a Future without War* av Sabine Lichtenfels

Pilegrimsferden har ledet oss til Israel/Palestina eller det såkalte Hellige Land, et område som i lang tid har vært preget av krig, konflikter, kamper og splittelse.

Om denne pilegrimsferden skal bli vellykket når det gjelder ytre og indre fredsarbeid, vil man trenge en åndelig kilde. Det vil gjøre at vi pilegrimer handler på en rett og helbredende måte på tross av vanskelige situasjoner. På vår søken etter navn for pilegrimsferden kom vi over ordet GRACE. Og på engelsk betyr det mer enn det tyske ordet nåde (Gnade). Grace betyr barmhjertighet, tjeneste, ynde, noe søtt, å være rede, veldedighet, hensynsfullhet, vennlighet og det står også for selve hendelsen nåde.

GRACE minner meg på å gå i tjeneste for et høyere mål, i tjeneste for livet og dets iboende rettferdighet. De som går i GRACE kommer ikke for å bebreide, de kommer ikke for å prakke en ny ideologi på folkene i landet. De kommer i åpenhetens, sansningens og støttens tjeneste.

GRACE vil ikke gjøre krigen verre, men gjøre slutt på den hvor enn den måtte være. I navnet GRACE er jeg alltid på utkikk etter en ikke-voldelig løsning, en løsning som skaper rettfredighet og helbredelse blant alle de involverte. Klar bedømmelse er ofte nødvendig, men aldri fordømmelse.

GRACE sier at jeg er villig til å avslutte krigen og forstå ved hvilke midler den kan avsluttes, og jeg stiller meg selv til tjeneste for denne løsningen.

GRACE er ikke skapt av mennesket.

GRACE kaster oss opp på et høyere nivå av selve livet. Det er ikke jeg som skal dømme, men livet selv. Uansett hvor jeg er og hvor jeg kommer fra, legger jeg til side alle fordommer og dommer. Jeg kommer ikke med forutinntatte ideer om hvem den andre er eller ikke er, og jeg gjør ikke mine meninger til målestokk for mine handlinger.

Hvor jeg enn var på hele pilegrimsferden øvde jeg meg på å se Kristus i hvert menneske. Først vender jeg meg til det mennesket som her er min reisefelle og lar meg bli berørt av hans eller hennes historie. For å gjøre dette forankrer jeg meg selv sterkest mulig i nåtiden, i øyeblikket. Igjen og igjen forestiller jeg meg at personen foran meg likegodt kunne vært meg selv. Jeg kunne da være en kvinnelig nybygger, en palestinsk kvinne eller en ung israelsk kvinne som var på vei til militærtjeneste. Jeg kunne være den israelske soldaten som skal skyte tåregass på et palestinsk barn. Jeg ser etter kjernen i mennesket bak alle roller og fremmedgjørende masker.

Det er ofte vanskelig å bli i denne tilstanden. Hvor ofte har jeg ikke blitt rasende over det verdenssyn jeg har måttet holde ut med, for eksempel når det gjaldt en ekstrem rabbi eller en

fanatisk muslim. Og hvor ofte følte jeg ikke indre motstand og reagerte med avsky når jeg hørte på de endeløse beskyldningene eller lidelseshistoriene til palestinerne på vestbredden eller de fanatiske talene fra de israelske nybyggerne.

GRACE krever selvinnsikt og det er ikke alltid lett. Det er lettere å oppdage feil hos andre enn å avsløre seg selv. Alt i meg vil skrike av sinne når jeg sitter tvers ovenfor en ung offiser og lytter til hans ivrige forklaringer på sitt lands ideologiske verdier. Med ett går det opp for meg at han like gjerne kunne vært min sønn, og med en gang begynner jeg å se ham som et menneske bak soldatrollen. Dette er første steg på vei til en åpning. Og nå kommer det an på om jeg uten frykt klarer å fortelle ham sannheten om det jeg ser. Da kommer GRACE, nåden.

Jeg lar meg selv berøre og prøver å bli berørt av andre. Såfremt mulig kommer jeg til stedet med et åpent hjerte.

På denne måten møtte jeg soldater og offiserer, palestinske bønder og israelske nybyggere. GRACE, denne nåden, kommer fra styrken i og forbindelsen med livets kilde.

Dette må ikke forveksles med en underdanig holdning hvor jeg ikke tør påpeke urettferdighet når jeg ser det. Jeg fordømmer ingen eller intet når jeg er i GRACE – nådetilstanden, snarer samler jeg mot til å si sannheten. Jeg ønsker å si sannheten på en slik måte at den møter og forandrer den andre, slik at de føler at det bare er dem som er i sin rett, og også for å unngå å forverre krigssituasjonen. I vår hverdagsvirkelighet stenger vi av for begge sider. Vi stenger av for offerets sannhet like mye som for overgriperens sannhet. Vi er raske til å trekke vårt verdenssyn over hodet på dem begge, det viktigste er jo at vårt syn er det rette. Vi gjør dette for å unngå å bli berørt. Vi klarer bare å se på de konstant forferdelige nyhetene fordi vi er skrudd av, og vi er lettet når vi kan skille mellom de snille og de slemme. Vi fortsetter å leve vårt behagelige dagligliv og tror vi er gode mennesker når vi klarer å vise litt veldedighet her i livet. På denne måten avles den snikende fasismen gjennom likegyldighet.

Menneskene lukker sine middelklassedører mot virkeligheten helt til de selv blir tatt av virkelighetens bølge, den som de til da med stort hell har undertrykket.

Undertrykkelsen slår tilbake nå og viser seg fra sin mest grusomme og voldelige side. Det er ikke selve livet som er grusomt, det er gjennom undertrykkelsen at livet dukker opp i en grusom og voldelig form. Vi ser dette i ekteskapelige kriser, i sykdom, i det økende antall selvmord, i psykiske lidelser, alkoholisme og lignende problemer. Vi ser det slik til vi våkner opp.

GRACE minner oss på en annen sannhet og virkelighet bak den forferdelige vekten av en kultur som snart vil ha utnyttet sine siste ressurser. Sannheten er enkel og over alt den samme.

Når vi gjør oss opp en mening glemmer vi ofte at vi gjør dette ut fra et tolkningsnivå. Sannheten ligger hinsides alle meninger. Sannheten er avgrenset fra ideologier i egenskap av å være enkel og sann. Jeg ble sjokkert da det gikk opp for meg konflikter som oftest antennes av ideologier og overbevisninger som folk fyrer av mot hverandre. På grunn av vår frykt for livets sannhet, anser vi våre meninger og syn for sanne og forsvarer dem til siste slutt. Dette er en psykologisk krigføring som ender med virkelig krig. Dette er historien bak den sosialiseringen vi identifiserer oss med. Plutselig ser du menneskehetens forvridde speilbilde et bilde hvor mennesket har skilt seg fra sine røtter. Over alt ser du det samme mønster av frykt, raseri, maktesløshet og trauma og krigen og hevnen som følger. Det er det undertrykte livet selv som velger hevn for å overleve.

Enhver appell til moral er nyttesløs på dette punkt. Bare tenk deg at barnet ditt er drept foran øynene på deg, er ikke da hevn din første tanke?

Man ser det over alt i mer eller mindre stygge former; men grunnmønsteret forblir alltid det samme. Dette mønsteret kan man finne bak hver ideologi, religion og verdensanskuelse. Jevnt over er vi alle offer for en imperialistisk kultur. Bak dette skredet som ruller over alle krigsområder på hele planeten og som skriver sin lidelseshistorie om offer og overgriper, møter du overalt samme sult. En sult etter livet, etter tillit, tilhørighet og anerkjennelse og et ønske om å bli sett og forstått. Denne sulten er uavhengig av tro og rase, den eksisterer simpelthen like lenge som mennesket fortjener å bli kalt menneskelig.

Når jeg befinner meg der ute under navnet GRACE, prøver jeg å møte og berøres av mennesket snarere enn av hvilket verdisyn personen representerer.

Alt gikk tapt om disse menneskemøtene startet med en debatt om verdisyn. Folk sluttet å lytte, og samlingene endte i følelsesmessige utbrudd. Slike møter utviklet seg helt annerledes når menneskene berørte hverandre på en dyp og menneskelig måte.

GRACE minner deg alltid på dette.

GRACE er som en bevisst valgt uskyld som hjelper deg å finne veien gjennom verdensanskuelsenes kaos slik at du kan gjenkjenne og beskytte den grunnleggende og enkle sannhet bak alle ting. Du skaper en åpning for livet rop.

Du ser lidelsens kollektive kropp foran deg, denne kroppen som har tildelt jødene deres forferdelige skjebne. Du gjenkjenner på samme måte den kollektive vrangforestillingen som rir den delen av det tyske folket som enda ikke i sannhet har sett på og helbredet sin fortid. Du ser resultatet av den patriarkalske kultur og religion som i tusener av år har gått feil vei; og du ser hvordan krigen er en uadskillelig del av dette på samme måte som lyn og torden er del av en stormfull natt.

Historien om ofre og overgripere, og vår identifikasjon med den ene eller andre av dem, må ta slutt.

På dette punkt i verdenshistorien venter den store forvandlingen, den siste oppvåkningen!

GRACE minner deg på at denne forandringen ikke vil komme som et resultat av egne krefter.

GRACE minner deg i hvert øyeblikk på selve livets hellighet.

GRACE minner deg på at den eneste utveien fra blindgaten er at menneskeheten lykkes i å vende tilbake til grunnlaget for selve livet, kjærligheten, tilliten og sannheten.

GRACE er kraften i et langt åndedrag som skal vare fordi det ser en demring på historiens horisont, et paradisi av kjærlighet og omsorg, en kultursom ærer mangfold samtidig som den anerkjenner felles verdier.

GRACE er navlestrengen som forbinder oss med denne visjonen og i hvert øyeblikk veileder oss slik at vi handler og fører oss fra nådens – GRACE – ånd, i all dens friskhet, overflod og skjønnhet.

Meditasjonsteksten for 2007

Hvor smerten var, la helbredelsen våkne.

Hvor sinnet var, la forandringens kraft bryte fram.

Hvor frykten var, la trygghet og tillit vokse.

Hvor det var fiender, la den felles medfølelsen våkne og begynne.

Hvor det var undertrykkelse, la friheten regjere.

Hvor nasjonene var delte, la kjærligheten til jorden føre til felles ansvar.

Vi kommer for å minne om:

Hvis vi vil at jorden skal overleve, må adskillelsens murer falle.

Veggene mellom mennesker, mellom Israel og Palestina, mellom Europa og Afrika, mellom den såkalte første og tredje verden.

Det samme gjelder for murene vi har reist i vår egen sjel: muren mellom kjønnene og muren mellom menneskene og alle andre skapninger.

Vi kommer for å minne om den opprinnelige skjønnheten og sannheten i livet.

Enhver skapning har rett til frihet og vekst, kjærlighet, ekte sannhet og tillit.

La oss hvor vi enn er være et eksempel på at vold kan overkommes.

La oss reise oss for liv og kjærlighet slik at frykten kan forsvinne fra jorden.

La oss danne en verdensomspennende ring av kraft for å beskytte skaperverket.

Måtte denne bønnens ønsker eller noe bedre komme.

Takk og Amen.